

ЕКОНОМІЧНІ ТА ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ- ЕКСПОРТЕРІВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВАЛЮТИ

Канітула С.В.

*ДВНЗ «Криворізький національний університет»
кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів
суб'єктів господарювання та інноваційного розвитку;*

Гук О.Ю.

*Криворізький економічний інститут ДВНЗ «КНЕУ ім. В.Гетьмана»
асистент кафедри економіки та підприємництва*

Відчутні коливання національної валюти України за останні чотири роки мали значний вплив на умови зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних підприємств. Протягом означеного періоду значне падіння курсу гривні змінювалось відносною стабільністю в короткостроковій перспективі. На цьому тлі, під час швидкої корекції національної валюти, більшість вітчизняних експортерів демонстрували відсутність виваженої стратегії мінімізації комерційних ризиків. В результаті можна констатувати наявність проблем кризового управління зовнішньоекономічною діяльністю підприємств України, в тому числі і у питаннях відповідного правового забезпечення.

В умовах нестабільності та невизначеності перспектив розвитку фінансового ринку такі явища як складність визначення обсягу очікуваних доходів у національній валюті, високий рівень спекуляції та прискорення внутрішньої інфляції пов'язані зі значним ризиком фінансових втрат для експортно-орієнтованих виробництв. Девальвація гривні суттєво перешкоджає придбанню імпортного устаткування, матеріалів, нематеріальних активів, збільшує кредитний тягар суб'єктів господарювання у зобов'язаннях в іноземній валюті.

Разом з тим, в короткостроковій перспективі, девальвація гривні мала деякі позитивні моменти. Реалізація продукції на зовнішніх ринках дозволила отримати додаткові кошти при обміні іноземної валюти експортної виручки, а відносно низька ціна вітчизняних експортно-орієнтованих товарів полегшила вхід на нові ринки збуту. Нажаль обмежені резерви виробничої потужності та дефіцит обігових коштів, разом з окремими експортними обмеженнями, не дозволяють національним виробникам проводити політику цінової експансії.

Таким чином, за умов нестабільності національної валюти цілком доцільно використовувати сучасні інструменти для мінімізації можливих втрат експортних компаній від коливань курсу гривні. Зокрема, пропонується сформулювати стратегію валютних ризиків з використанням можливостей Foreign Exchange Market та сучасних інструментів «цифрової економіки».

В дану стратегію необхідно включити практику укладання форвардних контрактів та валютних опціонів, впровадити нетінг платежів, укладати

договори з можливістю відтермінування або прискорення платежів з іноземними контрагентами. Це, в свою чергу, вимагає ґрунтовного правового забезпечення на основі міжнародних стандартів господарського права.

В результаті зваженої політики використання запропонованих інструментів для мінімізації потенційних втрат при нестабільному обмінному курсі національної валюти, вітчизняні експортери зможуть забезпечити стабільність надходжень грошових коштів від зовнішньоекономічної діяльності та зменшити валютні ризики у довгостроковій перспективі.

ДЖЕРЕЛА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ ПОВІТРЯНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Каптур О.С.

*Донецький юридичний інститут МВС України,
студентка 2-го курсу, ОС «Магістр»;*

Науковий керівник:

Макаренко Н.А.

к.ю.н., доцент кафедри господарсько-правових дисциплін

Інститут повітряних перевезень має неабияке значення в житті будь-якої країни. Це пов'язано з тим, що здійснюючи експлуатацію повітряних сполучень, сторони двосторонніх угод про повітряне сполучення тим самим викликають виникнення особливої категорії відносин – відносин, пов'язаних з перевезенням повітряними судами пасажирів та вантажу. Саме цим і викликана необхідність правового врегулювання питання повітряних перевезень. Нормативна база, що регламентує повітряні перевезення, являє собою сукупність багатосторонніх конвенцій і угод, двосторонніх міжурядових угод та договорів, а також комерційних угод авіакомпаній, і, звичайно, внутрішнього законодавства окремих країн.

Перш за все необхідно виділити міжнародні конвенції, що становлять основу міжнародного регулювання сфери повітряних перевезень:

- Паризька конвенція про повітряну навігацію 1919 року - конвенція затвердила принцип суверенітету держави на повітряний простір над її сухопутною та водною територією, та встановила право «мирного прольоту» іноземних повітряних суден у повітряному просторі інших держав;

- Конвенції для уніфікації деяких правил міжнародних повітряних перевезень 1929 року - вперше дала визначення поняття міжнародного повітряного перевезення, у цій Конвенції були регламентовані окремі види перевізних документів та їх основні реквізити, конвенцією були закріплені